

Octauus phisicorum.

Octauo adhuc instat cōtra rōnē phi. dicētis de um esse infinitū ppter tēp⁹ infinitū q² duratio nichil perfectiōis addit ergo nec mouere p tps infinitum. An p³ ex. i. ethi. q² Albedo durās p cētū ānos non eit ppter hoc pfectioz alia. Silt sol sīm phīm successiue pducit infinitos effect⁹ nō tñ seq̄tur q² sī infinite pfect⁹ q² multiplicatio tm numeralis nō dicit pfectionē. Si dicāt q² km phīm de⁹ pōt successiue infinitos effect⁹ spē differētes km diuersas coniunctiōes plane tax⁹ sicut forte ex cōiunctiōe diuersorū aialium causant diuerse species. Contra ex hoc etiam nō ar gutur infinitas q² sic motores planetarū possent p ducere infinitos effectus. Et sortes potest produce re infinitas spēs de predicamento & tamen non est i finite virtutis. Item deus non est causa totalis km phīm ergo propter infinitos effectus non debet inferri q² sī infinite virtutis. Forte dicis q² creare cōueniens deo est infinite virtutis. Sed contra philo sophi nō cōcesserunt creationē. Forte dicis q² ymo sī ab eterno. Quod autē creare sī infinite virtutis p³ quia inter extrema sc̄z esse et non esse est infinita instantia. Contra inter cōtradictoria non est dare me dium igitur esse & non esse non distat infinite. Item dato q² inter esse & non esse nō sit proportio non seq̄ tur q² requiratur infinita virtus patet quia etiam inter sonum et colorēm non est proportio tamen finita virtus potest vtrūq² et diameter non est commensurabilis coste tamen ab eodem finito fiunt.

Mono. Scdm phōs deus non est oipotens quia hoc est articulus fidei ergo scdm phōs deus non est infinite virtutis. Patet p̄na quia virtus infinita est omnis potētia quia ipsa non potest cogitari maior. Forte dicis q² phi cognouerūt oipotentiā quia oīs rō inferēs oppositū est sophistica. Et oīs rō sophistica ex puris naturalib⁹ pōt solui ergo ex puris naturalibus cognoscitur q² nō est impossibile aliquid esse oipotens sciendo q² ex illo nullū seq̄tur impossibile. Sz sciendo q² nō est impossibile aliquid esse oipotens. scitur q² est possibile aliquid esse oīpōtēs & non impossibile equipollēt. virgilius etiā i octauo eneidos vocat fortunā oipotētē & i elucta bīle fatū ergo oipotētia naturaliter cognoscitur. Contra scdm phīm. Non est possibile qui motus sit ergo scdm phīm deus non est oīpōtēs. An patet quia Aris. sepe in isto octauo h̄z p impossibili motū nō esse.

Decimo arguitur q² motus infinitus etiam per se si talis esset non requirit virtutē infinitā intensiue de qua loquimur quia dato q² esset aqua calida infinita extensiue ipsa posset seipsum reducere ad frigiditatem et sua frigiditas vel precedens caliditas esset virtus finita extensiue et similiter forma aque. Et tamen causaret alterationem infinitam per se q² motus dicitur infinitus per se quando est in subiecto infinito. Item arguitur q² in corpore infinito nō sit infinita virtus quia alias aer infinitus produc ret ignem quia calor eius haberet infinitam virtutem. vt dictum est tertio phisi.

Undecimo. Si deus esset infinite virtutis ergo pōt quēlibet effectū se solo causare & sic peruerteret totus ordo vniuersi in causis. Nec esset essentialis dependentia. Item aris. septimo meta. contra plato nem probat q² separatum a materia non potest immediate transmutare materiam cum non sit in materia ergo secundū philosophū nō est infinite virtutis.

Duodecimo arguitur q² virtus infinita possit es se in magnitudine finita quia si asinus posset natura iter conseruare se per temp⁹ infinitum tunc esset in-

finita virtutis quia conseruare se per ducēt dies est alicutus virtutis. Cum ergo forma solis faciat ad cōseruandū se pertēpus infinitū sequitur q² est infinite virtutis. Sic em̄ arguit phīs q² deus est infinite virtutis quia mouet per tempus infinitū. Forte dicis ad probandū aliquid esse infinitum oportet assumere q² a se habeat virtutem durandi per tēp⁹ infinitum. Contra supfluū est addere tempus infinitum q² bñ sequitur hoc habet a se independenter q² duret vel moueat per vnam horam. ergo est infinitum quia antecedens est verum de solo deo.

Tertiodecimo. Scdm theolo. deus assumpsit na turam humā ergo est virtus in corpore. Item da to q² deus esset virtus in corpore adhuc posset mouere in determinato tempore licet esset infinite virtutis. Probatur quia aliqua virtus exīs i corpore libere mouet vt patet de aia causante motum progressiū quē alijs vocant motum processuum. Nec i conuenit q² magnitudo recipiat effectū equalē proportionatum potente separate quia orbis planeta rum tantam velocitatem recipiunt quantam intelligentia potest facere et corpus infinitum esset capax infiniti motus ergo moueretur in instanti.

Quartodecimo vel alie itelligētie scdm aris. sunt infinite virtutis vel nō si primū ergo non sūt a deo effectiue quod est falsū patet p̄na quia si essent infinite sicut deus tūc cōprehenderēt deū & essent de⁹ fal sitas p̄ntis patet q² est m̄ vnum ens p̄ essentiā si de tur scdm contra. xii. meta. t. c. xv. phi. ostēdit motore celi non habere magnitudinē q² h̄z potentiam infinitam. Et postea querit an sunt plures tales motores & dicit q² sūt tot quot sūt celi et t. c. xlii. dicit q² omnes intelligentie sunt sine magnitudine propter predictam causam et. xii. meta. t. c. xxx. dicit q² mo tor celi est actio pura et non distinguit de motore primi celi vel de alijs. Sed postq² hoc ostendit que rit an substantia eterna semper mouens sit vna vel plures et determinat q² sunt plures.

Quintodecimo vel intelligētie km phi. pōt infor mare materiam vel non si primū. Cōtra itelligētie per tēpus infinitū mouet celū ergo est infiniti vigoris. Item effectus ei⁹ est infiniti vigoris ergo & intelligentia an̄s patet q² vna hora est alicuius virtutis q² tēpus est per se causa corruptionis et due ho re adhuc sunt maioris virtutis ergo totū tps infinitū est infinite virtutis. si scdm. Contra qualitas in formans materiā virtute diuina potest esse separata vt patet de q̄tate in sacramento ergo forma separata qualis est agelus diuina virtute potest informare materiam quia non magis repugnat forme materiali esse in materia q̄tate in materiali esse sine materia. Forte dicis q² intelligētie non potest informare materiā q² h̄z operationē intellectualē que fit si ne materia. Contra et hoc sequeretur q² aia rōnas lis non posset vniiri alteri. Item licet hec aqua sit q² se subsistens tamen potest vniiri corporibus.

Ad primū discendū q² gregorius opinatur q² phīlo. credidit deum esse finite virtutis intensiue. Sed contra virtus finita in tpe potest esse in magnitudine vt patet de forma solis et tamen phi. dicit q² deus non est in magnitudine quia est infinite virtutis. Sed dices q² deus est infinite secundum durationē vel extensiue quia scilicet potest sine fine mouere. Non autem intensiue sic q² q̄tum est ex se possit in infinitum velocius mouere. Hoc nichil est quia supra probauimus motum esse eternum. Et ideo nō opoz tebat phīlo. hic p̄probare q² deus est infinite virtutis